

 AKRA Akra Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisi (AKRA)	Akra Journal of Culture Art and Literature (AKRAJOURNAL)	
Yıl 14, Year 14, Cilt 14, Volume 14, Sayı 38, Issue 38, Ocak 2026, January 2026 e issn: 2687-6361		
Özgünlük kontrolü		Authenticity process
DOI: 10.31126/akrajournal.1761603		
Makale türü: Araştırma makalesi		Article type: Research article
Geliş tarihi	09.08. 2025	Submitted date
Kabul tarihi	23.11. 2025	Accepted date
Elektronik yayın tarihi	25.03. 2026	Online publishing date
Atıf Bilgisi / Reference Information Öznur Yemez (2026). Adleryan Kuram Bağlamında <i>Ölüm Emri</i> (2007) Filminde Aşağılık ve Üstünlük Duygusunun Temsili, <i>Akra Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisi</i> AKRA / <i>Akra Journal of Culture Art and Literature</i> , AKRAJOURNAL / 2026 / C.14 / S. 38 / s. 285-295		

ADLERYAN KURAM BAĞLAMINDA ÖLÜM EMRİ (2007) SİNEMATİK ANLATISINDA AŞAĞILIK VE ÜSTÜNLÜK DUYGUSU*

Dr. Öznur YEMEZ**

Öz: Bu çalışma; James Wan'ın yönetmenliğini yaptığı, başrollerini Kevin Bacon ile Garrett Hedlund'ın paylaştığı *Ölüm Emri* (2007) filminde ait olduğu toplumsal grup (aile) tarafından kahramanlaştırılan ağabeyin gölgesinde kalan küçük kardeşin psikolojik dönüşümlerini Adler ve Freud kuramlarına referansla analiz etmektedir.

* Bu çalışma, 10-13 Ekim 2018 tarihleri arasında Giresun'da düzenlenen 3rd *International Symposium on Philosophy, Education, Arts and History of Science*'da özet bildirisi olarak yayımlanmıştır.

**Arş. Gör. Selçuk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü, İngiliz Kültürü ve Edebiyatı Anabilim Dalı. ORCID ID: 0000-0002-1102-7407

Karakterin yaşadığı aşağılık duygusunun, çocukluk dönemine ait ilk anılardan beslenen hatalı sosyal uyum süreçlerinden kaynaklandığı görülmektedir. Ailenin ikinci ve son çocuğu olan karakter filmde inatçı, hırslı, öfkeli ve sabırsız özellikler sergileyerek, büyük kardeşinden farklı bir kimlik inşa etmeye çalışmaktadır. Ağabey hayattayken varlığıyla, ölümünden sonra da yokluğuyla anne-babanın odak noktasıdır. İhmal edilmişlik ve değersizlik duygusu içindeki kardeş, asıl ölmesi gerekenin kendisi olduğu sanısına kapılır. Karakter, yaşadığı yanlış ve travma sonrası stres bozukluğunun da tetiklediği bir nevrotik yapı geliştirir; bu durum ruhsal çalkantılar, sabırsızlık ve yoğun tutkularla görünür hale gelir. Ağabeyi öldüren çete üyelerinin durumuysa suça yönelik bireylerde var olan aşağılık duygusunun üstünlük duygusuyla bastırılmasıyla açıklanabilir. Adler'in belirttiği üzere, toplumsal normlara uygun davranışlarda bulunmayan bireylerde yetersizlik duygusu gelişebilir ve bu duygu, telafi edici davranış bozukluklarını tetikleyebilir. Nitekim toplum tarafından aşağılanan kişilerin çete kurup suç işleyerek üstünlük kurmaya çalışmasının temsil edildiği filmde, kapalı sosyal gruplarda, ailede ya da cemaat tipi oluşumlarda, başarılı ve kariyerinde umut vaat eden bireylerin kendini ispatlamak isteyen ve her biri toplumsal kapalı bir grup içinde yer alan üyeler tarafından rakip olarak görülebileceği yansıtılmaktadır. Rekabet; kabul görmek ve onay almak isteyen grup üyelerince topluma zarar verebilecek boyutlara ulaşabilir. Film, aileyi kapalı toplumsal bir mikrokozmos olarak ele alır ve kardeşler arasındaki rekabeti, Adler'in aşağılık-üstünlük dinamikleriyle Freud'un kardeş rekabeti kuramı çerçevesinde sorunsallaştırır.

Anahtar Kelimeler: Psikanaliz, Adler, Freud, Aşağılık ve Üstünlük Kompleksi, Kardeş Rekabeti, *Ölüm Emri* (2007).

**THE FEELINGS OF INFERIORITY AND SUPERIORITY WITHIN
THE FRAMEWORK OF ADLERIAN THEORY IN
THE MOVIE NARRATIVE *DEATH SENTENCE* (2007)**

Abstract: With reference to the theories of Adler and Freud, this study analyses the psychological transformations of a younger sibling overshadowed by his older brother who is regarded as a hero in his social group (family) in the movie narrative *Death Sentence* (2007), directed by James Wan and starring Kevin Bacon and Garrett Hedlund. The character's feelings of inferiority are understood to have stemmed from the process of maladjustment induced by the earliest childhood memories. As the second and last child of the family, the character develops a different identity from his older sibling by portraying himself as stubborn, ambitious, angry, nervous, and impatient. Initially with his life and then with his tragic murder, the older sibling becomes

the favourite of the parents and the main focus of their attention. Feeling neglected and worthless, the younger sibling deludes himself into thinking that he is the one who should have died. The character develops a neurotic character triggered by these delusions and post-traumatic stress disorder he experiences in the aftermath of his brother's murder, and this is manifested as mood swings, impatience and passionate feelings. The condition of the gang members who murder the older sibling is explained by the feelings of inferiority in criminal individuals who attempt to suppress it with a sense of superiority. As Adler states, individuals who cannot conform to the group norms can develop a sense of inadequacy, and this feeling can lead to compensatory behaviours. The film depicts the misfits attempting to establish superiority by forming gangs and committing crimes. It, too, depicts how, in closed communities, such as families, or religious organizations, successful individuals can be viewed as rivals by members of another closed community, each of them seeking to prove himself. These members might seek acceptance and approval from society by harming people and committing crime. The film portrays the family as a closed microcosmos and problematizes sibling rivalry within the framework of Adler's dynamics of superiority and inferiority and Freud's concept of sibling rivalry.

Keywords: Psychoanalysis, Adler, Freud, Inferiority and Superiority Complex, Sibling Rivalry, *Death Sentence* (2007).

Giriş

Yahudi kökenli Avusturyalı psikiyatrist Alfred Adler (1870-1937) bireysel psikolojinin kurucusu olarak kabul edilir. Psikanalizin kurucusu Sigmund Freud'un öğrencisi olan Adler zamanla gelişen kuramsal ayrılıklar nedeniyle Freud'dan ayrılmış; ancak görüşleriyle psikanalitik düşünceye önemli katkılarda bulunmuştur. Freud'un cinsellik merkezli yaklaşımının aksine, Adler bireyin psikolojik gelişiminde toplumsal çevrenin belirleyici rolünü vurgulamıştır. Viyana'da ilk çocuk rehberliği kliniğini de kuran Adler, "yetersizlik hissi" kavramını psikoloji literatürüne kazandırmış ve *Nevroz Sorunları* (1930), *İnsan Tanıma Sanatı* (1927) ve *Yaşama Sanatı* (1929) adlı eserleriyle tanınmıştır.

Derinlik psikolojisinin üç öncü isminden biri olarak kabul edilen Alfred Adler, 1929'da yayımlanan *Yaşama Sanatı* (Orijinal adı *Lebenskenntnis*) adlı eserinde aşağılık ve toplumsallık duygularını kapsamlı bir biçimde ele

almıştır. Aşağılık duygusunun hatalı sosyal uyum süreçlerinden kaynaklandığını belirten Adler, “duygu” ile “kompleks” arasında ayrım yapar: Aşağılık kompleksi geçici ve gelişimsel bir deneyimken, aşağılık duygusu patolojik bir niteliğe sahiptir. Adler’e göre bu duyguların kökeninde “yetersizlik hissi” yer alır; bu his doğuştan değil, toplumsal etkileşimle sonradan edinilir.

Adler, bireyin yaşam üslubunun oluşumunda “ilk anılar”ın belirleyici rolünü vurgular. Aynı aile ortamında yetişen çocukların bile birbirinden farklı psikolojik deneyimlere sahip olacağını savunur. İlk çocuk bir süre tek çocuk olmanın ayrıcalığını yaşar; bu nedenle ailedeki dikkat ve sevgi onun üzerinde yoğunlaşır. İkinci çocuk ise doğduğu anda bir rekabet ortamına girmiştir ve birincinin konumunu sarsma arzusu taşır. Adler’e göre aile içinde bir çocuğun diğerine üstün tutulduğu durumlarda kıskançlık ve aşağılık duygusu gelişir; bu da bireyin özgün coşkusunu etkiler. *Ölüm Emri* (2007) filmindeki iki kardeş karakter, Adler’in birey tipolojisini somut biçimde yansıtır. Büyük kardeş Brendan; zeki, sakın ve başarılı bir figürdür; küçük kardeş Lucas ise ağabeyinin gölgesinde kalmış, öfkeli ve içedönük bir karakter olarak sunulur. Adler’in “yeterince uyanık” kavramı açısından değerlendirildiğinde, bu kez gölgede kalan ilk çocuk değil, son çocuktur. Lucas kısa süreliğine anne-babanın ilgisini kazansa da zamanla bu ilgiyi kaybeder ve değersizlik duygusuna kapılır. Bu durum, Adler’in “yetersizlik hissi” kavramıyla örtüşür. Bunun acısını içinden çıkaramayan Lucas yaşarken ailenin gözbebeği olan, öldükten sonra bile tüm ilgiyi üzerinde toplamaya devam eden ağabey Brendan yüzünden ihmal edilmişlik ve yetersizlik duygusuna kapılır. Bu sebepten de, bir akşam maç dönüşü bir benzin istasyonunda çete tarafından onaylanmak isteyen üyenin katlettiği ağabeyinin yerine kendisinin ölmesi gerektiği ve bunun ailesine daha az zarar vereceği sanrısına kapılır. Ailede “altın çocuk” olarak idealize edilen Brendan’ın gölgesinde kaldığını düşünen Lucas, travma sonrası stres bozukluğunun da etkisiyle derin bir depresyon sürecine girer. Yine Adler’e atıfla değerlendirecek olursak, önünde aşılması zor bir rakip olduğundan ikinci çocuk mücadeleyi/rekabeti kaybetmiş ve üstünlük büyük çocukta kalmaya devam etmiştir. Bu durum küçük çocukta kıskançlığın da eşlik ettiği bir yetersizlik duygusu oluşturmuştur. Nitekim ağabey Brendan buz hokeyinde büyük başarılar elde eden bir çocukken Lucas okul takımına bile alınmayan

biri olarak evde sadece Brendan'ın başarı hikâyelerini duymak ve alkışlamakla yetinmek zorunda kalmıştır. Ağabeyin biraz şakacı biraz da övüngeç bir tavırla söylediği “Tanrı bana yetenek vermiş; elimde değil” (Wan, 2007) cümlesine karşılık Lucas'ın “Brendan, sen ne yalaka bir adamsın” (Wan, 2007) diyerek karşılık vermesi bile aslında aile içinde deneyimlediği yetersizlik duygusunun bariz bir göstergesidir. Bu bağlamda, kardeş Lucas'ın Brendan'ı “salak” ve “yalaka” diye yaftalaması, hissettiği aşağılık ve yetersizlik duygusunun üstünlük duygusuyla kompanse edilmesi çabasından başka bir şey değildir. Kendini potansiyel bakımından yetersiz ve rekabette geride kalmış hissedenden kardeş, yansıtmaya yaparak ve ağabeyi “salak” diye yaftalayarak üstünlüğü en azından dil evreninde sağlamaya çalışır. Kavgacı ve saldırgan çocuklarda aşağılık duygusunun var olduğunu belirten Adler'e göre bu kişiler aynı zamanda mevcut durumu yenmek için derin bir özlem hisseder ve kıyasıya mücadele ederler. Bu açıdan yaşarken ağabeyinin gölgesinde kalan ve özellikle baba figürü tarafından ihmal edilen küçük çocuk, tipik bir nevroz, yani diğer ifadeyle asabi bir karakter, geliştirir. Baba figürü, büyük oğlula gurur duyar; küçük oğul ise annenin koruyucu ilgisine sığınmak zorunda kalır. Bu durum, Adler'in aile dinamiklerinde sıkça vurguladığı “duygusal ihmal” olgusuna örnek teşkil eder. Baba tarafından onaylanmayan Lucas'ın benlik algısı zedelenir ve nevrotik bir kişilik gelişimi gözlenir. Bunun yol açtığı öfke ve yetersizlik hissiyle Lucas, ağabeyinin öldürüldüğü yeri ziyarete gittiğinde babasına şöyle der: “Aslında ben ölmeliydim, değil mi? Sizin için altın çocuk Brendan'ın kaybindan çok daha kolay olurdu” (Wan, 2007). Bu açıdan Freud'un kardeş rekabeti olarak tanımladığı bu mücadeleyi hem hayatta iken hem de ölümünden sonra büyük kardeş kazanmıştır. Babanın, komadayken küçük oğluna yaptığı itiraflar aslında günah çıkarmadan farksızdır. Baba, oğluna tam olarak şöyle der: “Luke, biliyorum, sana ağabeyin kadar değer vermediğimi düşünüyorsun. Tanrım, başlarda öyle olabilir. Aslında Brendan doğduğunda annen ve ben, bizim için inanılmaz bir çocuktuk, mucize gibi. Onu çok iyi tanıyordum. Sonra, sen doğunca, bilmiyorum, bir Brendan'a daha sahip olmayı ummuştum. Senin de onun gibi olmanı beklemiştim ama değildin, farklıydın.

İkiniz de farklıydınız. Sen daha çok annene benziyordun ve dik kafalıydın, çok hırslıydın. Çok özür dilerim; iyi bir baba olamadım” (Wan, 2007). Bu bağlamda babanın ilk çocuğa kıyasla şekillenmiş beklentileri ve bunun neticesinde kıyaslamaya girişmesi, bir evladı diğerine bilinçsiz bir biçimde yeğ tutması, sevgisini ve takdirini yeterince dile getirmemesi küçük çocuğun benlik algısına ve aynadaki imgesine zarar vermiştir.

Filmdeki çete üyeleri de Adler’in “aşağılık duygusu” kavramını yansıtan örneklerdir. Toplum tarafından dışlanmış bu bireyler, suçu bir “telafi mekanizması” olarak kullanır. Şiddet ve suç, onaylanma ve aidiyet arayışının patolojik biçimlere dönüşmesidir. Böylece aşağılık duygusu, üstünlük kurma çabasıyla kompanse edilir. Adler; sevgisiz büyüyen, ihmal edilen veya evlilik dışı ilişkiden dünyaya gelen suça eğilimli çocukların çoğunlukla ağır bir depresyon geçirdiklerinin altını çizer. Bu açıdan duygudurumlarında ağır bir bozukluk yaşayan çete üyelerinin suça yönelmesinin tek nedeni dışlanmanın yol açtığı aşağılık kompleksidir. Bu bireylerin çocukluklarına dair ilk anıları çoğunlukla negatiftir ve anne-babalarıyla ilişkileri hep sorunludur. Ailede aşağılanan, toplumda dışlanan bireyler saygı görebildikleri ve kendi kurallarını kendilerinin belirlediği kapalı bir grup oluştururlar. Bir yandan otoriteye meydan okur, diğer yandan kendi içlerinde bir güç dengesi kurarlar. Bir yandan toplum tarafından dışlanırken, diğer yandan kendi oluşturdukları toplumsal grup içerisinde onaylanmaya çalışırlar ve bu onaylanma çoğunlukla cinayet türü ağır bir suç aracılığıyla gerçekleştirilir. Nitekim filmde benzin istasyonunda karşılarına çıkan Brendan’ı öldüren çete üyesinin bu ilk deneyimidir ve çete lideri Billy Darley ona şöyle der: “Hey, bu senin adamın; onu öldürmezsen bizden değilsin. Yapabilirsin, öldür şu hergeleyi” (Wan, 2007). Cinayeti işledikten sonra çeteye alındığı resmi olarak onaylanan Joe için çete lideri Billy, “O erkek oldu artık” (Wan, 2007) der. Çeteye girmek için birini öldüren Joe artık onlardan biridir; yani kendini ispatlamış ve onay almıştır. Yalnızca Joe’nun değil, tüm çetenin onay almak ve kabul görmek için maruz kaldıkları aşağılık duygusunu kompanse etmek amacıyla suçla üstünlük kurmaya çalıştıklarının en önemli göstergelerinden biri de Joe’nun Brendan’ın babası Nick

Hume tarafından öldürüldükten sonra çete lideri Billy'nin söylediği bir cümlede gizli: “Bizden biri öldürülünce gazetelere çıkmıyor, ama ölen Starfish Capital'in başkan yardımcısının çocuğuysa manşetlerden inmiyor” (Wan, 2007).

Sonuç olarak; *Ölüm Emri* (2007) filminde hem aile hem de çete gibi kapalı toplumsal gruplar, Adler'in “aşağılık-üstünlük” dinamiğini görünür kılar. Yetersizlik hissi, aşağılık duygusunu tetikler; birey bu duyguyu üstünlük arayışıyla bastırmaya çalışır. Freud'un psikanalitik yaklaşımıyla birlikte değerlendirildiğinde, mazoşist birey bu yetersizliği içe yönelterek depresyona sürüklenirken, sadist birey dışa yönelterek şiddete başvurur. Her iki durumda da bu duyguların kökeni, bireyin içinde bulunduğu toplumsal yapı tarafından dayatılan yetersizlik hissine dayanır.

Genişletilmiş Özet

Sosyal bir varlık olarak öznenin psikolojisi doğduğu aileden ve yetiştiği ortamdan etkilenir. Her ne kadar Freud bireyi sadece ihtiyaçları bakımından toplumsal olarak değerlendirse de, Neo-Freudyen psikanalist Erich Fromm'un da vurguladığı gibi, özne mekanik bir varlık değildir. Karakter, kişilik özellikleri ve duygular çevre tarafından şekillendirilir. Özellikle de nevrotik özne ötekinin arzusundan etkilenen kim-sedir. Bu bağlamda duygular toplum tarafından empoze edilir. Adler'in ileri sürdüğü yetersizlik duygusu da doğuştan gelen bir özellik değildir; öteki tarafından dayatılan ve sonradan gelişen bir durumdur. Adler, yetersizlik duygusu ya da kompleksinin özneyi nevroza sürüklendiğinin altını çizer. Bu bağlamda gerçekten yetersiz olmak ve yetersiz hissetmek farklıdır. Yetersiz olmayan özne de nevroz geliştirip yetersiz hissedebilir. Bunun temel nedeni aile/toplumdur. Freud'un kardeş rekabeti olarak adlandırdığı bu olguyu Adler doğum sırası olarak tanımlamıştır. Bu açıdan Oedipus Kompleksi ve kardeş rekabeti, normal davranış biçiminden sapmalar olarak tanımlayabileceğimiz nevrozun asıl sebebidir. Karakter nevrozu çocukluk yaşantılarına dayanır; bu açıdan öznenin ebeveynleri ve kardeşleriyle ilişkisi kendisiyle ilişkisine de etki eder. Takdir edilen, sevilen ve değer gören çocuklar yetersiz hissetmezken arka planda kalmış, görmezden gelinmiş ya da bilinçsiz bir biçimde ihmal edilmiş çocuklar yetişkinlik hayatlarında bir örüntü olarak tekrar edecek olan yetersizlik duygusuna kapılır ve kimi zaman bu duygudan kurtulmak oldukça zordur. Öznenin bilinç dışında yer eden

bu yetersizlik duygusu tatminsiz olmasına yol açarken aynı zamanda sürekli olarak kendi potansiyelinden şüphe etmeye de neden olur. Özne yetenekli olsa da gerçek potansiyelini ortaya çıkaramaz, çünkü kendi benliğine takılıp sendeler. Bazen de yetersizlik duygusu öznde agresyona sebep olur ve özne bunu ancak ötekine yansıtarak yönetebilir. Antisosyal davranışların altında yatan sebep de budur; özne toplumsallaşamamış ya da Adler'in de vurguladığı gibi hatalı bir sosyal uyum geliştirmiştir. James Wan'ın yönetmenliği yaptığı *Ölüm Emri* (2007) filminde yetersizlik duygusundan muzdarip ve hatalı bir sosyal uyum gerçekleştirmiş iki farklı grup üyeleri izleyicinin dikkatini çeker. Zengin bir ailede dünyaya gelmiş olan Lucas aslında yetersiz değildir; sadece babanın onayını alamadığı için yetersiz hissetmektedir. Özellikle de hem okulda hem de sporda büyük başarılar gösteren ağabeyi Brendan'ın yanında kendini gölgede kalmış hisseder; bu nedenle sevilmediğini ve değersiz olduğunu kanıksamıştır. Oysaki Lucas da kendi potansiyeli ve yetenekleri olan bir çocuktur, ancak yetersiz olmaktan ziyade ailede yetersiz hissettirildiğinden mazoşizm tutumları sergilemektedir. Bir nevi ailenin, özellikle de babanın kriterlerini karşılayamadığından kendini seilmeye layık biri olarak görmez. Anlatı boyunca içinde bulunduğu ruh hali ve sergilediği karakter özellikleri hatalı sosyal uyum nedeniyle baş göstermiş olan yetersizlik duygusundan kaynaklıdır. Diğer yandan, alt sınıftan ve kriminal bir ailede yetişen bireyler de aynı duygudan muzdariptir. Üstelik bu duygu doğrudan ebeveynler tarafından dayatılmamıştır. Bağlı oldukları toplum tarafından dışlanan bu bireyler bunun yol açtığı agresyonu yine topluma yansıtarak aşmaya çalışırlar. Görmezden geldikleri toplumda suç işleyerek var olduklarını ispatlamaya uğraşırlar. Bir nevi ötekine suçla üstünlük kurarlar; yani cinayet ya da soygun bunu gerçekleştirmenin tek yoludur. Dışlandıkları toplumdan intikam almaya çalışırken kendi içlerinde bir grup oluşturarak aidiyet duygusunu inşa etmeye ve pekiştirmeye çabalarlar. Bu durumda en çok da kendilerinden farklı sınıf üyelerini hedef alır ve yine bu hedef karşılığında birbirlerine onay verirler. Mazoşist öznenin aksine sadist özne öteki tarafından yetersiz hissettirildiğinin bilincindedir ve bunun acısını toplumdan çıkarmaktadır. Yetersiz olduğunu içselleştirmiş olan mazoşist özne kendi benliğine saldırırken sadist özne ötekine saldırılmaktadır. Her iki durumda da yetersizlik duygusu sonradan edinilmiştir ve öznde agresyona yol açmaktadır. Bu nedenle öznenin yetersiz hissettirilmesi yetersiz olmasından bağımsızdır. Bu duyguyu ya da kompleksi çözüme kavuşturamayan özne nevrozunu yönetmekte sorun yaşar.

Extended Abstract

The Austrian German Neo-Freudian psychiatrist of Jewish origin, Alfred Adler, is regarded as the founder of the school of individual psychology. Once a student of Freud, the founder of psychoanalysis, Adler inspired him with the concept of sibling rivalry even though they eventually fell out. Notwithstanding Freudian pansexual conceptualization of psychoanalysis, Adler accentuates the influence of society upon the individual psychology and underlines the fact that the individual is motivated by the feelings of belonging and his relation to the family/society. Establishing the first child guidance clinic in Vienna, the birthplace of psychoanalysis, Adler coined the term inferiority complex. Amongst his well-known works are *Problems of Neurosis* (1930), *The Science of Living* (1929), and *Understanding Human Nature* (1927).

A pioneer of depth psychology along with Carl Gustav Jung and Sigmund Freud, Adler deals with the feelings of inferiority and belonging in his book, *The Science of Living* (originally published as *Lebenskenntnis*). Adler underlines the fact that the feelings of inferiority stem from maladjustment and highlights the difference between the feelings of inferiority and the inferiority complex by exploring the former as the abnormal and pathological version of the latter. The feelings of superiority are triggered by the feelings of inferiority, and the healthy or normal individual does not experience these feelings in any way. In this context, the presence of the feelings of inferiority or superiority leads to the formation of neurosis and neurotic character. Focusing on the ontological differences between the feelings of inadequacy and the condition of being inadequate, Adler emphasizes the point that the individual is not born as inadequate but rather becomes or feels inadequate as these feelings are imposed by society.

Referring to the significance of early memories in the formation of style of life and the key role of birth order, he states that it is not possible to rear every child in the same way. The firstborn, who is accordingly the only child of the family for a while, is the centre of attention. With the birth of the second child, the firstborn, who reveals a conservative and strict self, feels dethroned and the earliest memories are formed of this tragic feeling. The second child desires to overthrow the firstborn with achievements. Yet, at times, when the firstborn is smart enough, he secures his position within the family. The second child gets overshadowed by the firstborn, and feels neglected and worthless. This has a profound impact on his unique emotional state. Particularly at times when a child is preferred to the other, inferiority complex

emerges due to the presence of jealousy and sibling rivalry. Within this context, the two siblings in the movie narrative *Death Sentence* (2007) might be analysed with regard to the Adlerian theory. The firstborn, Brendan Hume, is quite intelligent, talented, successful and mature whilst the second, and the lastborn, child, Lucas is aggressive, introvert, rebellious and quick-tempered since he is overshadowed by his elder brother. In this vein, as the firstborn is smart enough, it is the lastborn that feels dethroned. Lucas feels worthless, neglected and inadequate as Brendan, initially with his life and later with his tragic demise, remains the main attention of the family, particularly the father. That is exactly why Lucas deludes himself into thinking that he is the one who must have died, instead of Brendan, who was murdered by a perpetrator with the aim of winning the approval of the gang by slashing his throat. Lucas falls into severe depression fuelled by posttraumatic stress disorder. With regard to Freudian notion of sibling rivalry and Adlerian teachings of the feelings of inferiority, it is the lastborn who is overthrown and loses the competition within the family. Whilst Brendan is an outstanding player of high school ice hockey team, Lucas is always a substitute player. He is the one who listens to success stories of his elder brother. With his school and ice hockey team performance, it is Brendan, who the parents, especially the father, are constantly proud of. In this context, the last child overshadowed by the firstborn and neglected particularly by the father figure suffers from neurosis and develops a neurotic character. It is the firstborn who wins the competition or what Freud calls as sibling rivalry, initially with his presence and later with his absence. The father confesses to Lucas in intensive care that he has not been a good father and asks for forgiveness.

It is the same feelings of inadequacy that drive the gang members to commit crime. The gang members excommunicated from their community and exposed to violence in childhood commit crime to take revenge on the society and achieve superiority. Whilst they win the approval of the gang by committing crime, particularly murder, they compensate for the maladjustment and the feelings of inferiority induced by the society. Adler states that the unloved, unwanted and neglected children tend to commit crime and suffer from severe depression. Their early memories are majorly negative and their relationship with their parents prove problematic. As they are humiliated within the family and excommunicated by the society, they create a closed community wherein they establish their own rules and come to be respected. In a way, they establish their own authority whilst they reject the authority of the other. As for the perpetrator, he has to murder Brendan brutally so as to win the affection and approval of the

gang leader and become a real man. To conclude, exemplified by the two characters in the movie narrative, the feelings of inferiority are induced by the feelings of inadequacy, which leads to the emergence of antisocial behaviour or the development of antisocial personality. The individual adopts masochistic or sadistic attitudes to compensate for the feelings of inadequacy and inferiority. Whilst the masochistic subject displays aggression towards his/her self, the sadistic subject shows aggression towards the others and create his own closed community. At the core of this aggression lies the desire to win approval and take revenge.

KAYNAKÇA

- Adler, A. (2016). *Yaşama sanatı* (K. Şipal, Çev.). İstanbul: Say Yayınları.
Wan, J. (Yönetmen). (2007). *Ölüml Emri* (*Death Sentence*) [Film]. 20th Century Studios; Hyde Park Entertainment.
Freud, S. (2016). *Otobiyografi* (A. Demir, Çev.). İstanbul: Pinhan Yayıncılık.
Tükel, R. (2015). *Freud okumaları*. İstanbul: Baęlam Yayıncılık.